

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžo/7/2014
Identifikačné číslo spisu:	6012200995
Dátum vydania rozhodnutia:	29.01.2015
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6012200995.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: Ing. H. P., Q. XXX/XX, H. S., proti odporcovi: Centrum právnej pomoci, Kancelária Žilina, Národná 34, Žilina, v konaní o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporcu č. 1N 2770/12 zo dňa 16. augusta 2012, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 27Sp/27/2012 - 43 zo dňa 29. novembra 2013, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 27Sp/27/2012 - 43 zo dňa 29. novembra 2013 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým uznesením nepriznal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov, keď dospel k záveru, že navrhovateľ nespĺňa podmienku materiálnej núdze na priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci od odporcu, a preto nebola splnená podmienka pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, podľa ktorej nesmie ísť o zrejme bezúspešné uplatňovanie práva.

Proti predmetnému uzneseniu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom sa domáhal jeho zrušenia.

Uviedol, že konanie o poskytnutie právnej pomoci je podružným konaním ku konaniu vo veci samej, ktorým je konanie vedené na Krajskom súde v Žiline pod sp .zn. 21S/22/2011, v ktorom bol navrhovateľ oslobodený od súdnych poplatkov a toto oslobodenie sa vzťahuje aj na všetky podružné konania spojené s týmto konaním.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že štátne orgány pri príjmoch nevykonali odpočet v zmysle § 7 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov a poukázal na skutočnosť, že má aktuálnu daňovú povinnosť 18 686,01 € a 277,63 €, z čoho je zrejmé, že je v stave hmotnej núdze.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta O.

s. p.) preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné zrušiť. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 250ja ods. 2 O. s. p.

Podľa § 138 ods. 1 O. s. p., na návrh môže súd priznať účastníkovi celkom alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú a ak nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Ak nerozhodne súd inak, vzťahuje sa oslobodenie na celé konanie a má i spätnú účinnosť; poplatky zaplatené pred rozhodnutím o oslobodení sa však nevracajú.

Podľa § 138 ods. 2 O. s. p., v návrhu musia byť pomery účastníka dokladované

- a) vyplneným tlačivom, ktorého vzor uverejní ministerstvo spravodlivosti na svojom webovom sídle, alebo
- b) rozhodnutím o hmotnej núdzi podľa osobitných predpisov.

V predmetnej právnej veci sa krajský súd prvotne zaoberal otázkou, či vo veci nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu, pričom ako predbežnú otázku si v tejto súvislosti vyriešil úspešnosť sporu žalobcu vo veci samej, ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého uznesenia. Takýto postup nemožno považovať za súladný s § 138 ods. 1 O. s. p., nakoľko bezúspešnosť sporu musí byť celkom zrejmalá. O zrejmu bezúspešnosť sa bude jednať, napr. pokiaľ už zo skutkových tvrdení navrhovateľa a bez vykonania dokazovania je nepochybné, že jeho návrhu sa nemôže vyhovieť (napr. preklúzia, prekážka litispendencie, res iudicata a.i.). Pri rozhodovaní o návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov nemožno prejedukovať výsledok konania vo veci samej bez toho, aby neúspech účastníka v konaní bol celkom zrejmy.

Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil postupom podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p., vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie, ktorý sa s otázkou priznania oslobodenia od súdnych poplatkov vysporiada, skúmajúc aj majetkové pomery navrhovateľa.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.